

צִירִיף לֹמֶר ^(פ') • ^(כפ) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ^(ט') בְּתַשְׁאִי: יֵד. צִירִיף לַחֲפִסִּיק
מִמַּעַט ^(א') בֵּין לְעוֹלָם וָעֶד לְאַחֲבָתָהּ, כְּדִי לַחֲפִסִּיק בֵּין קִבְּלַת מַלְכוּת שָׁמַיִם לְשָׂאֵר מַצֻּוֹת.
הִגִּה הָיֵשׁ לַחֲפִסִּיק בַּפְּסוּק רִאשׁוֹן בֵּין יִשְׂרָאֵל לַה' וּבֵין אֱלֹהֵינוּ לַה' הַשֵּׁנִי, כְּדִי שִׁיחָא נִשְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כִּי
ה' שְׁחָא אֱלֹהֵינוּ הוּא ה' אֶחָד (ויקרא). הָיֵשׁ לַחֲפִסִּיק מַעַט בֵּין אֶחָד לְכַרוּךְ, כִּי עָקֵר קִבּוּל מַלְכוּת שָׁמַיִם הוּא
פְּסוּק רִאשׁוֹן (אסתר): טו. יִצְרִיף לַחֲפִסִּיק בֵּין חַיִּים עַל לִבְכָּךְ וּבֵין חַיִּים לְאַחֲבָתָהּ, שְׁלֹא
יִחָא נִרְאָה חַיִּים וְלֹא לְמַחַר: טז. צִירִיף לַחֲפִסִּיק בֵּין נִשְׁבַּע לַה', כְּדִי לַחֲטִיעַיִם זָכָה
הַצִּיּוֹן שְׁלֹא תִּחָּא נִרְאִית בְּתָ"א: יז. צִירִיף לַחֲטִיעַיִם וַיִּזְ"ן שֶׁל תַּזְכְּרוּ דְּלֹא לִשְׁתַּמַּע תִּשְׁקַרְרוּ
אוֹ תִּשְׁקַרְרוּ וְחַיִּי פְּעֻבָּדִים תִּמְשַׁמְשִׁימִם עַל מַנָּה לְקַבֵּל פָּרֶס. וְכֵן צִירִיף לַחֲטִיעַיִם וַיִּזְ"ן שֶׁל
וַיִּזְכְּרָתֶם: יח. * יִדְגִישׁ יוֹ"ד שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ^(ט') שְׁלֹא תִבְלַע וְשִׁלֹּא תִרְאָה אֶל־ךָ, וְכֵן
יִיז"ד דְּחַיִּיו דְּלֹא לִשְׁתַּמַּע וְחָאוּ: יט. צִירִיף לְתֵן רוּחַ בֵּין וְתִרְחַ לְאַף דְּלֹא לִשְׁתַּמַּע
וְתִרְחַ: כ. צִירִיף לְתֵן רוּחַ בֵּין תַּבַּח שְׁתַּחֲלִיתָה כְּסוּף תַּבַּח שְׁלִפְנִיתָ, כְּגוֹן ^(פ') • ^(א') כָּל
לִבְכָּךְ, עַל לִבְכָּכֶם, כָּל לִבְכָּכֶם, עֲשֵׂב בְּשָׂדֶךְ, וְאַבְרָתֶם מִתְּרַח, תִּפְנֶנָּה פְּתִיל, אֲתָכֶם מֵאָרֶץ;
כא. צִירִיף כָּל אֶל־ךָ שְׂאֵחַר מִ"ם לַחֲפִסִּיק בִּיעִיתֶם, כְּגוֹן וְלִמְדָתֶם אוֹתֶם, וְקִשְׁרָתֶם אוֹתֶם,
וְשִׁמְתֶם אֹת, וְרִאיתֶם אוֹתוֹ (וּבְרָכְתֶם אֹת, וְעִשִּׂיתֶם אֹת), שְׁלֹא יִחָא נִרְאָה ^(ט') כְּקוֹרָא מוֹתֶם מֵת: כב. אָף

באר היטב

בספר מומד מא. ובירושלמי בפרק הקורא את המגלה איתא דלאו תנא מוריס מדרש משקין אלא אלא הדין שבע שבע אמן אמן, אין שם, ואם על מדרש מוכרין את לובר הלא דאמר אמן ואמן וכן הדין הענין, ויש על ההיתר וסוף דאשתמיט מנה הירושלמי, אמן, ואין פירושם. יש שנזכר לו מלכות לעולם אמן על שני דברים אפשר דאמר גילה לאו וילקא, ואם לאמר אמן ואמן ויגדיר טפי, (הוא) קטנות חלק א אמן טה, וכן לקמן סימן נ סעיף קטן ה מה שכתבנו שם (כל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואם לא אמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד אין מחזירין אותו, שלשי גבורים, ב"ה, אבל בלבד שם) ואפילו אומר ולא אומר בנחה צריך לחזור ויש משמע ריש סימן נ: (ע"ה) (כל לבקו, ריש, שיקרא בענין שישמע שם על המלכים, אבל מכל שם כי לעולם לא באה הנח אחר תנועה גדולה, אם לא שבה הנחה מכל

מַעֲשֵׂה בְּרִיָּה

ועצת כמגן אברתם ששקל בדבר, אבל האחרונים סיכמו לאסור. (א) והוא אומר אמן ואמן שרי, כדכתיב ברוך ד' לעולם ואמן ואמן. ועין בפרי מגדים שכתב דבר חדש בזה והוא, דיש תרי גוויי אמן. אחד, שאני מאמין ומתקן שכן הוא האמת, והשני, שהוא פורש של בקשה, ורצוה לומר, שאנימנו הדברים וימלא משגלולתו, ואם כן בברכה שיש בה שני ענינים, על דרך משל רפאנו ד' ונרפא, רופא חולי כו', שמירש לומר שתי פעמים אמן. (ב) ואם נדחמן לו לענות על שני דברים אשר ראמן אחד יעלה לבאן וילקאן, ואם יאמר אמן ואמן עזר שפי: יל' (כג) ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואם לא אמר, יש הילות על הפוסקים אם מותרין אותו, עין כמגן אברתם, ועין באור הלכה: (ד) פתשאר שדששקרא יעקב אבינו עליו השלום לבניו, בקש לגלות להם את הקץ, כדכתיב ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחריתית, תמים, ותסתלקה ממנו שכניה ואל הניתחת לגלותו, אמר לבניו, שמא יש בכם מי שאינו הגון, פתחו בלם ואמרו שמע ישראל (ה) ואלהינו ד' אחד, פתח והגון ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואמרו רבנן, היכי נבשרי, נימרה, לא אמר משה, לא נימרה, הא אמר יעקב, תקנו לאמר אותו בושאי, והוא תבר שאינו מן הפרשה הנתבחר בתורה, רק יעקב אמרו: יד (כז) בין לעולם ועד. דבריו שם כבוד מלכותו לעולם ועד גם כן בכל קבלת מלכות שמים הוא, על מן צירי להאמין איתרי: קט: יח (כח) שלא תפגע וכו'. השולחן ערוך קט כתיב פסוקי, והוא הדין בכל קריאת שמע יראה שלא להביע האותיות ולא להתלפים באותיות אחרות, כגון פסוק ואהבת וגו', לא יראה כמי שקורא ואהבת, לבקר, נבשר, מודיר, וכהאי גוונא בכל קריאת שמע דחר לקרות במתחבב כל תבה ותבה כפני עצמה, והלוציא את תהבב מפני הלהבת, ושלשלו לא כל האמין ארבעים ושלשונה אבריו על פיו זה, ונגל' בפסוקי קטן ו' ועין לתקן כסימן כן במשנה בנדרה סעף קטן א: ב (לג) בכל לבבך. אין הנונה שישפיק בניהם, (ט) רק שיקרא בענין שישתמע שהם שני למדיין, אבל מכל מקום צריך מקח בניהם, כי פולא מקח צריך לקרות בכל בחול'ם, ובמקח ש"מ"ץ: (כא) פקורא מותם. אליה רבה הביא בשם ר' ל"ה דהוה הדין בכל אלה שאמר מ"ם צריך להספיק, נגזו ועברתם אלהים

[illegible]

דלפס ספרות מאיר לא הָיָה צורך כלל לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד לפרש לשון "אֵלֶּה הָיָה דָּאָר לִי" הַהִיא בְּדִיעֵבֶר אִין מְתוּרִין אוֹתוֹ. ועוד, מַרְיָשׁ פֿרָק ב' דְּבִרְכּוֹת מוֹחֵב כְּדִבְרֵי, אֵינְתָּא שָׁם, הָיָה קִרְבָּא בַּחוּדָהּ וּפְתִישׁ קִרְבָּא שָׁם, כְּפֻרְשׁ רִשְׁוֹן וְגַם אִין מְבִקְרָא אֶם לֹבֵב יָנִי, הִיאֵל אֶם לֹבֵב יָנִי שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, אֵלֶּה הָיָה דִּקְצָא בְּדִיעֵבֶר. וְהַיְתִיב אִם נִפְרֹשׁ אִם כֵּן לֹבֵב לִבָּא דְּמָה לְשׁוֹן וְנִבְרָא שֶׁ, שְׁעָה פֿה סְמוּחַ צְרִיכִית בְּנִינָה, מֵאִם אִם כֵּן לֹבֵב לִקְרוֹת, לִקְרוֹת, וְתָא אִם פְּרִי, בְּקוֹרָא לְתַנִּיחַ, נִשְׁכַּח לֵאמֹר אִם ב' דְּמַרְיָן דְּקָאמֶר בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, אֵבֶל אִם נִפְרֹשׁ שָׁם לֹבֵב לִקְרוֹת בַּחוּדָהּ סְטָם וָאִף עַל פִּי ב' קָצָא, כְּדִתִּית הַקְּבָרָא שָׁם, בְּקוֹרָא לֹא מַרְיָן דְּקָאמֶר בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וָאִף עַל פִּי ב' קָצָא וְנִבְיָה, וְסִבְרָא דִּמְיָא לְתַנִּיחַ עֵינֵי הָא דְּכִרְבָּא בִּירְשִׁילֵי רִישׁ פֿרָק ב' דְּבִרְכּוֹת כֹּהֵן שְׁמַרְשׁ שָׁם, וְאֵינִי פֿסְקִין לֵב מְנַחֵם בְּנִינָה, עֵינֵי הָא דְּכִרְבָּא פֿסְקִין לומר שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וָאִף עַל פִּי ב' לֹא מַרְיָן דְּכִרְבָּא, וְהָא דְּכִרְבָּא אִשְׁפִּישׁ וְהָא אִם בְּרַךְ אוֹמֵר, עֵינֵי שָׁם בִּירְשִׁילֵי, וְאִם כֵּן וְהִיא מִדָּה סְטָמָא לְכַרְבִּי לְחַבְשָׁא, אִף מְהִירְשִׁישׁ הַפֿוֹסֶקס וְהַ סְטָמָא אִין פֿוֹרְשִׁין אִין לְהִירְשִׁילֵי, אִין לְחַבְשָׁא דְּהַשְׁמָנָא אֵתָּא ב' מַרְיָן הַגִּיל אִין לומר בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְהָא דְּכִרְבָּא גּוֹפֵא מְכַבֵּר דְּצוּרֵךְ לומר בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, כְּמוֹ דְּאֵינְתָּא לְהִדְרָא בִּירְשִׁילֵי בְּסִסְתִּים פֿסְקִין מְקוֹם שְׁמִינָה, וְאִפְּסֵל לְרִישִׁי הַגִּיל דְּהִיָּה לֵא דְּקָטָא אִתְרַחַב בִּירְשִׁילֵי, כִּזְה מִכּוּ שְׁתַּבְּחָה מְפֻרְשִׁים, מִכָּל מְקוֹם אִין לומר ב' דָּאָם ב' אִם הַשְׁתִּיקֵךְ לִפְסֻקִּים אִין דִּין מַלְכֻתָּהּ בְּסִסְתָּא, וְלֹא אִתְמַשִּׁית אִתּוּ מִהֵם אִין לְדִין דְּפִסְקוֹרֵךְ ב' הַיְתִיב לֵא קָצָא בְּסִסְתָּא אִין, וְהָא אִם בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, אֵלֶּה הָיָה דְּכָבֵל גּוֹי קָצָא. וְהָא שְׁמִינָה אִתְרַחַב אֵבֶרֶם מִימִין סוֹ סְטִיף א', דְּשָׁם פּוֹרְק אִין לְהַפְסִיק בְּמִיתֵיבֵי הַקְּבָרָא שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד אִם לֵא שְׁרָא שְׁמֹא חֲרוּגָא, אֵלֶּה הָיָה כְּכָל קִפְלֵת מַלְכוּת שְׁמִינִים כְּמוֹ פֿסֻק וְאִשְׁוֹן לֵא שְׁמַע, אִין וְהָיָה לֵה, דָּבָם אִנּוּ מוֹרִין דְּעָבֶם אִמְרִית דְּשָׁם שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד הָא עֵינֵי גִּזְלֵי, אֵלֶּה אִין וְהָיָה מִדָּה שְׁמֵא דְּלֵג שְׁמִינִיךְ לְחוֹר לִרְאֵשׁ, דָּבָם אִין דְּלֵג מְגוּרָהּ לֵה שְׁרָשִׁי, אִם אִם מַעֲלָתָה לֵה הַתּוֹרָה דִּין שְׁרָא לֵא קָרָא לְמַעֲלָה לֵה צוּרֵךְ עַל גִּבְיָהּ לְחוֹר לִרְאֵשׁ, וְהֵינֵן לֵג לְהַתְחִיר גַּם כֵּן בְּמִיתֵיב בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד דְּחֻקָּה וְהַשְׁפִּישׁ וְהֵינֵן, וְלִהִי דְּקִסְפִּישׁ הָיָה אִמְנֵי דָּבָם לְחַבְשָׁא מוֹרָה כִּזְה, וְלֹא אִמֶר כֵּן שְׁרָשִׁיךְ לְחוֹר לֵה כִּי שְׁמִינִיךְ שְׁבִקְרִיבִי שְׁמַע מוֹרָה לֵה לְחוֹר עֲבֹד הַקְּבָרָה אִפְּסֵל אִם לֵה הַתְחִיל גִּזְלֵי הַסְּטוֹר אִתְרַחַב, וְהֵינֵן מִגֵּה אִם הָא עוֹמֵד קָטֵם וְהַחֲבֵק, אֵבֶל אִם כְּבֵר קִרְא קִרְיָתָא שְׁמַע אִף שְׁרָשִׁיךְ בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד אִין צוּרֵךְ לְחוֹר עֲבֹד וְהָא, רִק אִמֶר אוֹתוֹ בְּמִקּוֹם שְׁבִקְרִיבִי, וְהֵינֵן אִין וְהֵינֵן אִין צוּרֵךְ מְצִד הַיָּדִין: * יִחַ * דְּיִשִּׁישׁ * שֶׁל שְׁמַע יִשְׁרָאֵל וְכוּ', וְגַם כְּסִיף יִסּוֹד וְשִׁיר הַמַּעֲבָדָה, שְׁמִינָה אִין

(יז) לביש: (יח) הלכות קטנות, באר היטב: כ (ט) מן אברהם: